

Varoluş-Kongre

Dünyada ve ülkemizdeki manzara hızla değişiyor. Katı olan herşey erimekte. Toplumsal ve ahlâki çürüme her yanı sardı.

Toplumda neyin doğru neyin yanlış, neyin olabilir neyin olamaz olduğunu söyleyen etkili düşünceler istikrarını kaybetti. Bireyler kendi varlıklarını açıklamakta zorluk çekiyor, varlık nedenini izah edemeyen birey ve kurumlar varoluş kaygılarına düşüyor. Artık hiçbir şey eskisi gibi değil.

Çok uluslu sermaye güçlerinin başlattığı küreselleşme; ülkelerin siyaset ve ekonomilerini çökerten krizlere neden olmasına rağmen, sorgulanacağına gelişmekte olan ülkelere yeni tuzaklar hazırlamaktadır. Bu tuzakların, günümüze kadarki en büyüğü ve en tehlikeli olanı M.A.İ (Çok Taraflı Yatırım Anlaşmaları) sözleşmeleridir.

M.A.İ.'nin ilk adımı olan tahkim yasası T.B.M.M.'den çıkartıldı. Çok uluslu sermayenin aşırı borçlu ülkelere dayattığı bu sözleşme; gelişmekte olan ülkelere maliyetleri umursamadan, çok uluslu sermayeyi güvence altına almayı amaçlamaktadır. Maalesef M.A.İ. herhangi bir direnmeyle karşılaşmadan imzalanacak gibi görünüyor.

Uluslararası sermayenin küresel boyutlu amaçları açısından Türkiye büyük bir önem taşıyor. Bu önem asıl olarak Türkiye'nin içinde yer aldığı coğrafi konum ve tarihsel bağlantılardan kaynaklanıyor.

Ülkemiz; 15 yılda aşırı borçlanmaya neden olan politikacılar sayesinde kendi şartlarını, coğrafi ve tarihi önemini öne sürerek bu avantajını dayatmamaktadır.

M.A.İ. sadece uluslararası sermayeyi güvence ve korumaya yöneliktir. Tahkim yasası ve devamında imzalanacak M.A.İ. karşılığında ülkemize yapılacak yatırımlar kısmen emek yoğun teknolojiler ve bolca çevreyi kirleten teknolojiler olacaktır. Uluslararası tahkim yasası anayasamızda varolan kamu yararı faaliyetler kavramını ortadan kaldırmıştır.

Türkiye atık teknoloji ve çevreyi kirleten teknolojilerin cirit attığı bir ortama koşar adım gidiyor.

Bu süreç yıllardır karşı çıktığımız O.T.C., patent, zincir eczaneler vb. kavramları doğrudan ve hızla yerleştirecektir.

Önümüzdeki yıllar ülkemiz ve mesleğimiz açısından zorlu yıllar olacaktır.

Önceki haftalarda yaşadığımız, yüreğimizi yakan deprem önümüzde duran kara tablonun adeta başlangıç ipuçlarını vermek ister gibi. Fakat bu büyük felakette meslek örgütlerinin depremedelere yardım ve dayanışması, bu alanda devleti aşan düzeyde işbirliği de gelecekte olumsuz tabloya karşı toplu direnmenin de umutlarını yeşertmiştir. Demokrasinin olmazsa olmazlarından olan sivil toplum örgütlerinin önemi bir kez daha hatırlanmıştır.

Ülkemizde uzun yıllara dayanan mücadeleye, güçlü toplumsal iradeye rağmen herkes için "ortak" ekonomik, siyasi demokrasi konsepti oluşturulamamıştır.

Bu durumun birinci nedeni her toplumsal grubun demokrasiyi kendine göre yorumlaması, kendi için demokrasi istemesidir.

2500 yıllık demokrasi tarihinde başlangıçta Antik Yunan'da doğrudan demokrasi, ulus devletinin ortaya çıkardığı halka eşit egemenliğin parlamentolar eliyle kullanıldığı temsili

demokrasi; günümüzde ise kurum ve kavramların büyüdüğü, karmaşıklaştığı, siyasi partilerin fonksiyonlarının azaldığı, parti lider otoritesinin bir azınlık oligarşisine dönüştüğü, sivil toplum ve meslek örgütlerinin iktidara katılımının güçlü bir iradeye dönüştüğü noktada katılımcı demokrasidir.

Yeni toplum konseptinin ortaya çıkışı katılımcı demokrasinin kanallarının açılması ile mümkün olacaktır.

Türkiye'de bunun tersi bir evrilme yaşanmıştır. 20 yıl önce tüm dünyaya dayatılan ekonomik öngörüler bizde önce bireyi sonra toplumu sonra devletin talanı ile bütün ülkeyi etkisi altına almıştır.

Bu öngörüler bizde köşe dönme, kendini kurtarma ve "benim memurum işini bilir" söylemi ile tüm kurumları, başta yasamadaki temsilcileri, yürütme ve giderek adaletin ağır işlemeden dolayı yargıyı, toplamda da devleti, toplumu dejenere ve deforme etmiştir.

Bozulan meslektaşını engellemeye çalışan, meslek ilke ve ahlâkını korumayı ve mesleki dayanışmayı biricik kurtuluş yolu olarak gören ve göstermeye çalışan odalara, illa" ben kendimi kurtaracağım, meslek içi rekabette ben daha fazla kazanıyorum" diyen bazı oda üyeleri düşman olmuşlardır.

Meslektaşının bozulmasını görmezden gelen odalar ise dejenere olmuşlardır. Her iki durumda da yetkileri kanunlarla sınırlı olan odalar, meslek içi ekonomik rekabetin sonucunda da iktidara baskı oluşturma vasıflarını yitirmiştir.

Meslek içi rekabeti engelleme için Adana Eczacı Odası'nın verdiği mücadele dramatik ve üzücü sonuçlara da neden olmuştur. Fakat aynı anda da eczacı odalarında bir mücadele kararlılığını ortaya çıkarmıştır.

Tam bu noktada da muhalefetin yön vermek, yol göstermek, proje önermek olduğunu bilmeyen, kendini herşeyin üstünde gören, meslek içi rekabetten vazgeçmeyenleri odaya karşı kıskırtmak amacıyla destekleyen anlayışa sahip olanlar, deontolojiye aykırı davranmayı meşrulaştırıp asıl olarak meslektaşına karşı bir kıskırtmaya girmiş, içi boş ve ilkesiz sözlerle kafaları karıştırıp kişisel iktidar planları yapmışlardır.

Hiçbir vizyonu, hiçbir misyonu, hiçbir gelecek öngörüsü olmayan, kuruma destek vermeyi rakibine koz vermek zanneden, rakibi alt edeceğim diye kurum ve mesleği hırpalayan bu anlayış, bir kez olsun mesleki birlik, mesleki dayanışmadan söz etmemiştir. Olumsuzlukları örgütleyenler, kendi iktidarı için siyasal gruplarla pazarlık yapmayı içine sindirebilmekte ve meslek içinde gruplaşmaya neden olacak tehlikeli başlangıcın tohumlarını atmaktan da çekinmemektedirler.

Tüm meslektaşlarımız şunu bilmelidir ki kongreler birilerinin sağcılık ya da solculuğunun, dindar ya da laikliğinin tescile sunulduğu platformlar değildir.

Tüm meslektaşlarımız ya tek benci, dayatmacı, gruplaştırmacı, çatışmacı anlayışa ya da kolektif iradeye dayanan birlikçi, dayanışmacı, projeci demokratik anlayışa destek verecekleri bilinci ile kongreye gelmelidirler.

Ve hep beraber bu kongrede önce ülkem, sonra mesleğim diye haykıralım, aydınlık yarınlara ulaşmak için.

HAYKIRALIM VAROLUŞ KAYGISINA DÜŞMEDEN.

Ecz. Burhanettin BULUT